

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 8ης Ιουλίου 2004*

Στην υπόθεση T-289/02,

Telepharmacy Solutions, Inc., με έδρα τη North Billerica, Μασαχουσέτη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους R. Davis, barrister, και M. Medyckyj, solicitor,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την S. Bonne,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουνίου 2002 (υπόθεση R 108/2001-4), σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού σημείου TELEPHARMACY SOLUTIONS ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τον H. Legal, πρόεδρο, τη V. Tiili και τον M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της συνεδρίασεως της 10ης Μαρτίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 26 Νοεμβρίου 1999, η προσφεύγουσα, πρώην Adds Inc., υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο TELEPHARMACY SOLUTIONS.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 9, 10, 38 και 42, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

- «ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, ερμάρια ηλεκτρονικών υπολογιστών, εκτυπωτές, μηχανές τοποθέτησης ετικετών, έπιπλα ηλεκτρονικών υπολογιστών και λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών· φορείς δεδομένων· όλα τα προαναφερόμενα είδη περιλαμβάνουν μέρη συστήματος διανομής και/ή προορίζονται για χρήση σε φαρμακευτικές ή ιατρικές υπηρεσίες· συστήματα διανομής εξοπλισμένα με λογισμικό και υλισμικό», που υπάγονται στην κλάση 9,
- «συστήματα διανομής· συστήματα διανομής για συσκευασμένα φαρμακευτικά και/ή συσκευασμένα ιατρικά προϊόντα· συστήματα διανομής τα οποία περιλαμβάνουν ερμάρια· μέρη και εξαρτήματα για όλα τα προαναφερθέντα είδη», που υπάγονται στην κλάση 10,
- «μετάδοση πληροφοριών, δεδομένων και οδηγιών διανομής, ηλεκτρονική και/ή ραδιομετάδοση πληροφοριών, δεδομένων και οδηγιών διανομής», που υπάγονται στη κλάση 38,
- «υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε ασθενείς· διαβίβαση οδηγιών διανομής σε απομακρυσμένα συστήματα διανομής· ιατρικές και φαρμακευτικές υπηρεσίες», που υπάγονται στην κλάση 42.

- 4 Με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2000, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Θεώρησε ότι το επίμαχο σημείο ήταν ευθέως περιγραφικό των προϊόντων και των υπηρεσιών που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισεως σήματος, καθόσον ο όρος «telepharmacy» (τηλεφαρμακείο) χρησιμοποιείται συχνά στον τομέα της εξ αποστάσεως διανομής φαρμάκων. Ο εξεταστής θεώρησε ότι το σήμα TELEPHARMACY SOLUTIONS, θεωρούμενο συνολικά, πληροφορούσε μόνον τον καταναλωτή ότι η προσφεύγουσα, παρέχοντας τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητούσε την καταχώριση του σήματος, προσέφερε λύσεις σε επιχειρήσεις και σε ιδιώτες που επιθυμούσαν να ασκήσουν δραστηριότητες τηλεφαρμακείου. Συνεπώς, θεωρήθηκε ότι το σήμα εστερείτο παντελώς διακριτικού χαρακτήρα για το σύνολο των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώρισή του.
- 5 Στις 22 Ιανουαρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του εξεταστή. Αιτιολόγησε την προσφυγή αυτή με υπόμνημα της 21ης Μαρτίου 2001.
- 6 Με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή αυτή με το αιτιολογικό ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 εμπόδιζε την καταχώριση του λεκτικού σήματος TELEPHARMACY SOLUTIONS, καθόσον οι καταναλωτές μπορούσαν να προσλάβουν το σήμα αυτό ως αναφορά στον προορισμό των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώρισή του, ήτοι για το ότι προορίζονταν για την εξ αποστάσεως διανομή φαρμακευτικών προϊόντων. Κατά το τμήμα προσφυγών, το σήμα του οποίου ζητήθηκε καταχώριση περιγράφει τον εξοπλισμό και τις υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται στην εξ αποστάσεως διανομή φαρμακευτικών προϊόντων, καθόσον, στον τομέα αυτό, είναι σύνηθες να χρησιμοποιείται ο όρος «telepharmacy».

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Σεπτεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

- 8 Με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι η παρούσα προσφυγή αφορούσε μόνον τα ακόλουθα προϊόντα: «σύστημα τηλεελεγχόμενης ηλεκτρονικής διάθεσης συσκευασμένων φαρμακευτικών προϊόντων αποτελούμενο από περίβλημα αποθήκευσης στο οποίο αποθηκεύονται και από το οποίο διανέμονται συσκευασμένα φαρμακευτικά προϊόντα, ηλεκτρονικό υπολογιστή συνδεδεμένο με το διανομέα και σύστημα επικοινωνίας που συνδέει τον εν λόγω υπολογιστή με απομακρυσμένο ηλεκτρονικό υπολογιστή», που υπάγονται στην κλάση 9.
- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αφορά τα προϊόντα που διαλαμβάνονται στη σκέψη 8 ανωτέρω,
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 10 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 11 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος αντλείται, κατ' ουσίαν, από προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας, ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 και ο τρίτος από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Επί του αντικειμένου της διαφοράς

- 12 Πρέπει να εξεταστεί κατ' αρχάς αν το αίτημα της προσφεύγουσας, που περιλαμβάνεται στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και με το οποίο ζητείται να περιοριστεί ο κατάλογος των προϊόντων και των υπηρεσιών που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισεως σήματος (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω), είναι παραδεκτό.
- 13 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να υποβάλει στο ΓΕΕΑ αίτηση για τον περιορισμό του καταλόγου των προϊόντων και υπηρεσιών, σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού 40/94 και τον κανόνα 13 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων ή των υπηρεσιών που διαλαμβάνονται σε αίτηση καταχώρισεως σήματος πρέπει να πραγματοποιείται βάσει ορισμένων ειδικών κανόνων. Δεδομένου ότι η αίτηση που υπέβαλε η προσφεύγουσα με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο δεν τηρεί τους κανόνες αυτούς, δεν μπορεί να θεωρηθεί αίτηση τροποποίησης κατά την έννοια των προπαρατεθεισών διατάξεων [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωσειδής ταμπλέτα), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 13].
- 14 Αντιθέτως, η αίτηση αυτή μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προσφεύγουσα ζητεί μόνον την μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Ωσειδής ταμπλέτα, σκέψη 13 ανωτέρω, σκέψη 14). Μια τέτοια αίτηση δεν είναι, αυτή καθαυτήν, αντίθετη προς την απορρέουσα από το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου απαγόρευση τροποποίησης, ενώπιον του Πρωτοδικείου, του αντικειμένου της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Ωσειδής ταμπλέτα, σκέψη 13 ανωτέρω, σκέψη 15).
- 15 Εν προκειμένω, όπως υποστηρίζουν επίσης η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ με τις απαντήσεις τους σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, πρόκειται για αίτηση μερικής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως η οποία δεν αλλοιώνει το αντικείμενο της διαφοράς υπό την έννοια του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας. Επομένως, η αίτηση αυτή είναι παραδεκτή.

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, ενώ η απόφαση του εξεταστή της 21ης Νοεμβρίου 2000 στηρίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού. Το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε σε ένα νέο λόγο απαραδέκτου της καταχώρισεως, χωρίς η προσφεύγουσα να έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις της επ' αυτού ή να προσκομίσει συναφώς αποδείξεις. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94.
- 17 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, δεδομένου ότι συνέπεσαν οι λόγοι με τους οποίους αιτιολογήθηκε, εν προκειμένω, η άρνηση καταχώρισεως βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού. Μόνον η νομική βάση της αρνήσεως καταχώρισεως τροποποιήθηκε. Τα τμήματα προσφυγών όμως μπορούν να ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με το άρθρο 62 του κανονισμού 40/64 που ορίζει ότι το τμήμα προσφυγών μπορεί να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την απόφαση.
- 18 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι δεν παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, καθόσον υπενθύμιζε συνεχώς ότι ο λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως του σήματος ήταν ότι το επίμαχο σημείο ήταν περιγραφικό όλων των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώριση, ήτοι του ότι τα ως άνω προϊόντα και υπηρεσίες προσέφεραν λύσεις στον τομέα της προετοιμασίας και της εξ αποστάσεως διανομής φαρμάκων. Ισχυρίζεται ότι η κοινοποίηση των λόγων απορρίψεως της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος που πραγματοποιήσε ο εξεταστής στις 16 Μαΐου 2000 ανέφερε ήδη ότι το σήμα δεν μπορούσε να γίνει δεκτό προς καταχώριση βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, στον βαθμό που ήταν περιγραφικό όλων των προϊόντων και υπηρεσιών που διαλαμβάνονταν στην αίτηση καταχώρισεως. Συνεπώς, η προσφεύγουσα είχε δις την ευκαιρία να διατυπώσει σχόλια επί των λόγων που οδήγησαν στο συμπέρασμα περί του περιγραφικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση: μία φορά ενώπιον του εξεταστή και μία άλλη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 19 Πρέπει να τονιστεί ότι, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως του σήματος TELEPHARMACY SOLUTIONS καθόσον το σήμα αυτό εστερειτο διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που διαλαμβάνονταν στην αίτηση αυτή. Το τμήμα προσφυγών ισχυρίζεται ότι το επίμαχο λεκτικό σημείο προσέκρουε στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού.
- 20 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί, κατ' αρχάς, ότι η αρχή της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας καθιερώνεται στο άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2000, T-122/99, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα σαπουνιού), Συλλογή 2000, σ. II-265, σκέψη 40, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 20, και T-79/00, Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ (LITE), Συλλογή 2000, σ. II-705, σκέψη 13].
- 21 Περαιτέρω, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας συνιστά γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, δυνάμει της οποίας οι αποδέκτες αποφάσεων δημόσιας αρχής που θίγουν σε σημαντικό βαθμό τα συμφέροντά τους πρέπει να είναι σε θέση να καθιστούν επωφελώς γνωστή την άποψή τους (προαναφερθείσες στη σκέψη 20 ανωτέρω αποφάσεις «Σχήμα σαπουνιού», σκέψη 42· EUROCOOL, σκέψη 21, και LITE, σκέψη 14).
- 22 Συναφώς, από τη νομολογία του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας μη παρέχοντας την ευκαιρία στον αιτούντα την καταχώριση σήματος να διατυπώσει την άποψή του επί της εφαρμογής των απολύτων λόγων απαραδέκτου της καταχώρισεως που το τμήμα προσφυγών λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη (προαναφερθείσες στη σκέψη 20 ανωτέρω αποφάσεις «Σχήμα σαπουνιού», σκέψη 47· EUROCOOL, σκέψη 22, και LITE, σκέψη 15).

- 23 Πρέπει όμως να υπομνηστεί επίσης ότι, έστω και αν από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι έκαστος των απολύτων λόγων απαραδέκτου που διαλαμβάνονται στη διάταξη αυτή είναι ανεξάρτητος από τους λοιπούς και απαιτεί χωριστή εξέταση [βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά τις πανομοιότυπες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2003, C-53/01 έως C-55/01, Linde κ.λπ., Συλλογή 2003, σ. I-3161, σκέψη 67], υφίσταται προφανής αλληλεπικάλυψη των αντιστοιχών πεδίων εφαρμογής των λόγων που διαλαμβάνονται στα στοιχεία υπό β', γ' και δ', της εν λόγω διατάξεως (βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά τις πανομοιότυπες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-265/00, Campina Melkunie, Συλλογή 2004, σ. I-1699, σκέψη 18).
- 24 Ειδικότερα, ένα λεκτικό σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, στερείται, ως εκ τούτου, οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα ίδια αυτά προϊόντα ή υπηρεσίες, και κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού (βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά τις πανομοιότυπες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104, αποφάσεις του Δικαστηρίου Campina Melkunie, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 19, και της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψη 86).
- 25 Εν προκειμένω, η συλλογιστική που προβάλλεται προς στήριξη της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 εκ μέρους του τμήματος προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση και η αιτιολογία της αποφάσεως του εξεταστή είναι παρόμοιες. Ο εξεταστής, αναφερόμενος στους λεξικογραφικούς ορισμούς των αγγλικών λέξεων «tele» (τηλε-), «pharmacy» (φαρμακείο) και «solutions» (λύσεις), ανέφερε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν μπορούσε να καταχωριστεί δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, καθόσον εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα, επειδή περιέγραφε προϊόντα και υπηρεσίες που προσέφεραν λύσεις στον τομέα της προετοιμασίας και της εξ αποστάσεως παραδόσεως φαρμάκων.

- 26 Το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την ανάλυση αυτή, διαπιστώνοντας στις σκέψεις 8 και 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως τα ακόλουθα:

«[...] το σήμα αποτελείται από μια έκφραση που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από καταναλωτές για τον προσδιορισμό των διαλαμβανομένων προϊόντων ή του προορισμού των διαλαμβανομένων υπηρεσιών. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η καταχώρισή του δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του [κανονισμού 40/94]. [...] Η απόφαση [του εξεταστή] επιβεβαίωσε την απόρριψη του σήματος δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του [κανονισμού 40/94], καθόσον στερείται διακριτικού χαρακτήρα, επειδή περιγράφει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών θεωρεί δεδομένο ότι ο [εξεταστής] απέρριψε την αίτηση λόγω του περιγραφικού χαρακτήρα του σήματος και ότι δεν στήριξε την απόρριψή του σε άλλα σχετικά με τον διακριτικό χαρακτήρα στοιχεία πέραν εκείνων που συνδέονται με τον περιγραφικό χαρακτήρα. Το τμήμα προσφυγών έχει επίσης τη γνώμη ότι το σήμα πρέπει να απορριφθεί αποκλειστικά βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του [κανονισμού 40/94].»

- 27 Από τις αποφάσεις αυτές προκύπτει ότι οι περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως είναι διαφορετικές από τις περιστάσεις στις οποίες βασίστηκε η προπαρατεθείσα στη σκέψη 20 ανωτέρω νομολογία. Συγκεκριμένα, στις υποθέσεις αυτές, το τμήμα προσφυγών είχε λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη νέους απόλυτους λόγους απαραδέκτου, χωρίς να παράσχει στους αιτούντες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους επί της εφαρμογής των εν λόγω απολύτων λόγων απαραδέκτου και επί της συλλογιστικής που διατυπώθηκε προς στήριξη της εφαρμογής αυτής (προαναφερθείσες στη σκέψη 20 ανωτέρω αποφάσεις «Σχήμα σαπουνιού», σκέψεις 43 έως 46· EUROCOOL, σκέψεις 23 και 24, και LITE, σκέψεις 16 έως 19).

- 28 Εν προκειμένω, αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι, μολονότι η απόφαση του εξεταστή αφορούσε ρητώς μόνο το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, από την αιτιολογία της αποφάσεως αυτής προέκυπτε σαφώς ότι στηριζόταν στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού. Επομένως, το τμήμα προσφυγών, στηρίζοντας τη δική του απόφαση στην τελευταία αυτή διάταξη, δεν έλαβε αυτεπαγγέλτως υπόψη ένα νέο απόλυτο λόγο απαραδέκτου, σε σχέση με τον οποίο θα έπρεπε να παράσχει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να διατυπώσει προηγουμένως την άποψή της.

- 29 Κατά τα λοιπά, δεδομένου ότι ο εξεταστής δικαιολόγησε την απόρριψη της καταχώρισεως βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 με λόγους αντλούμενους αποκλειστικά από τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δόθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της επί της συλλογιστικής που οδήγησε το τμήμα προσφυγών να επιβεβαιώσει την απόρριψη της καταχώρισεως. Εξάλλου, το υπόμνημά της με το οποίο εκθέτει τους λόγους της προσφυγής της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, με ημερομηνία 21 Μαρτίου 2001, θίγει το ζήτημα του υποτιθέμενου περιγραφικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος.
- 30 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στην απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Δεκεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2001, σ. I-6251), ισχυρίζεται, πρώτον, ότι δεν μπορεί να απορριφθεί η καταχώριση του επίμαχου σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, καθόσον το σήμα αυτό δεν αποτελείται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις προσδιορίζουσες τον προορισμό των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών. Η προσφεύγουσα δέχεται ότι ο όρος «pharmacy» μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο για να προσδιορίσει τον προορισμό των προϊόντων αυτών. Περαιτέρω, αναγνωρίζει ότι το στοιχείο «tele» μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πρόθεμα σημαίνον «εξ αποστάσεως». Ωστόσο, κατ' αυτήν, καμία από τις διαπιστώσεις αυτές δεν επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι αυτός ο συνδυασμός όρων παραπέμπει σε μια έκφραση της καθημερινής ζωής. Το γεγονός ότι ο όρος «telepharmacy» περιλαμβάνεται στο λεξικό δεν αποτελεί απόδειξη γι' αυτό.

- 32 Επιπλέον, το ΓΕΕΑ παρέλειψε να εξετάσει το σύνολο του σήματος, ήτοι την προσθήκη του όρου «solutions» που δεν μπορεί να θεωρηθεί όρος της καθημερινής ζωής κυρίως για προϊόντα που είναι διακριτά από τις υπηρεσίες.
- 33 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται σε μια ελλειπτική αναφορά, που έχει ασυνήθη γραμματική δομή και συνιστά λεκτικό σύμπλεγμα του οποίου το νόημα δεν είναι άμεσα εμφανές. Επιπλέον, υπενθυμίζει ότι το γεγονός και μόνον ότι το σήμα περιέχει υπαινιγμό σε ιδιαίτερα προϊόντα ή υπηρεσίες δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται περιγραφή των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών.
- 34 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, ναι μεν, κατά το ΓΕΕΑ, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι αμιγώς περιγραφικό της προσφοράς λύσεων στους επαγγελματίες ή στους ιδιώτες που επιθυμούν να αρχίσουν να ασκούν δραστηριότητες «τηλεφαρμακείου», ήτοι τη διανομή φαρμάκων που συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση τηλεπικοινωνιακών μέσων, πλην όμως δεν είναι περιγραφικό των προϊόντων που διαλαμβάνονται στην αίτηση, όπως αυτή οριοθετήθηκε στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.
- 35 Η προσφεύγουσα φρονεί, δεύτερον, ότι το τμήμα προσφυγών, το οποίο δεσμευόταν από τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν ενώπιον του εξεταστή, δεν διέθετε καμία απόδειξη ή, επικουρικός, καμία εύλογη απόδειξη προς στήριξη της διαπιστώσεως του ότι έπρεπε να απορριφθεί η αιτηθείσα καταχώριση του επίμαχου σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Τονίζει ότι η άρνηση του εξεταστή στηριζόταν σε μία μόνο αναφορά στο Διαδίκτυο που αφορούσε μια διάσκεψη μνημονευόμενη στον δικτυακό τόπο ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος εγκατεστημένου εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να εξακριβώσει την ύπαρξη της εν λόγω αναφοράς.
- 36 Η προσφεύγουσα τονίζει, τρίτον, ότι ομοίως δεν μπορεί να απορριφθεί η καταχώριση του επίμαχου σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι δεν είναι περιγραφικό και το ΓΕΕΑ δεν πρόεβαλε άλλα στοιχεία για να υποστηρίξει ότι το σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

- 37 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αναφέρεται συνολικά σε ένα φαρμακείο, το οποίο μπορεί να επισκεφθεί κανείς εξ αποστάσεως μέσω του Διαδικτύου. Το σήμα αυτό είναι, από την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, το οποίο είναι ένα εξειδικευμένο κοινό αποτελούμενο από άτομα προερχόμενα από τον ιατρικό κλάδο, περιγραφικό. Κατά το ΓΕΕΑ, το κοινό αυτό μπορεί να είναι αγγλόφωνο ή να γνωρίζει την ιατρική επιστημονική γλώσσα, ήτοι την αγγλική.
- 38 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν διέθετε καμία απόδειξη προς στήριξη της διαπιστώσεώς του ότι το σήμα έπρεπε να απορριφθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι το τμήμα προσφυγών απλώς εφάρμοσε το κριτήριο του περιγραφικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τη νομολογία, για να εκδώσει την απόφασή του.
- 39 Όσον αφορά τον μη διακριτικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το ΓΕΕΑ εμμένει στον ισχυρισμό του ότι, έστω και αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, το σήμα στερείται επίσης κάθε διακριτικού χαρακτήρα. Συναφώς, τονίζει ότι μια έρευνα στο Διαδίκτυο σχετικά με τους όρους «telepharmacy and solutions» έχει ως αποτέλεσμα την ανεύρεση καταλόγου 245 δικτυακών τόπων στους οποίους το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση χρησιμοποιείται ως γενικός όρος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 40 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από

σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές, για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 αναφέρει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».

41 Οι διάφοροι λόγοι απαραδέκτου που απαριθμούνται στο άρθρο 7 του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως του γενικού συμφέροντος στο οποίο στηρίζεται έκαστος εξ αυτών (βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 3 της οδηγίας 89/104, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2002, C-299/99, Philips, Συλλογή 2002, σ. I-5475, σκέψη 77· Linde κ.λπ., σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 71· της 6ης Μαΐου 2003, C-104/01, Libertel, Συλλογή 2003, σ. I-3793, σκέψη 51, και Campina Melkunie, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 34).

42 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, απαγορεύοντας την καταχώριση των σημείων ή ενδείξεων που αναφέρει ως κοινοτικών σημάτων, επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος επιβάλλει να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα απ' όλους τα σημεία ή οι ενδείξεις που είναι περιγραφικές των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει παρόμοια σημεία ή ενδείξεις να επιφυλάσσονται σε μία μόνον επιχείρηση λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σήματος (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 31, και την παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

43 Για να αρνηθεί το ΓΕΕΑ την καταχώριση με βάση το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν απαιτείται τα σημεία και οι ενδείξεις που συνθέτουν το σήμα και διαλαμβάνονται στην εν λόγω διάταξη να χρησιμοποιούνται

όντως, κατά τον χρόνο της αιτήσεως περί καταχωρίσεως, για σκοπούς περιγραφικούς προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως αυτά για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση, ή για χαρακτηριστικά γνωρίσματα των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών. Αρκεί, όπως υποδηλώνει το ίδιο το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, τα ως άνω σημεία και οι ενδείξεις να μπορούν να χρησιμοποιούνται για τους ως άνω σκοπούς. Έτσι, κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διατάξεως, πρέπει να απορρίπτεται η καταχώριση λεκτικού σημείου αν, σε μία τουλάχιστον από τις δυνητικές σημασίες του, είναι δηλωτικό χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 32).

44 Επομένως, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, πρέπει να εξεταστεί αν, σε μία τουλάχιστον από τις δυνητικές σημασίες του, το επίμαχο σημείο είναι δηλωτικό χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών.

45 Για να εξεταστούν οι δυνητικές σημασίες ενός σημείου, πρέπει να εκτιμηθεί αν, σε μια συνήθη χρήση από την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, το σημείο αυτό μπορεί να χρησιμεύσει για τον προσδιορισμό, είτε άμεσα είτε με τη μνεία ενός από τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του, του προϊόντος ή της υπηρεσίας για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, σκέψη 39). Συνεπώς, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σημείου μπορεί να πραγματοποιείται μόνον, αφενός, σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες και, αφετέρου, σε σχέση με το πώς προσλαμβάνει το σημείο αυτό το ενδιαφερόμενο κοινό (απόφαση EUROCOOL, σκέψη 20 ανωτέρω, σκέψη 38).

46 Πρέπει να υπομνηστεί, κατ' αρχάς, ότι η παρούσα προσφυγή αφορά μόνον τα ακόλουθα προϊόντα που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος: «σύστημα τηλεελεγχόμενης ηλεκτρονικής διάθεσης συσκευασμένων φαρμακευτικών προϊόντων αποτελούμενο από περίβλημα αποθήκευσης στο οποίο αποθηκεύονται και από το οποίο διανέμονται συσκευασμένα φαρμακευτικά προϊόντα, ηλεκτρονικό υπολογιστή συνδεδεμένο με το διανομέα και σύστημα επικοινωνίας που συνδέει τον εν λόγω υπολογιστή με απομακρυσμένο ηλεκτρονικό υπολογιστή», που υπάγονται στην κλάση 9.

- 47 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι ένα εξειδικευμένο και αγγλόφωνο κοινό, που αποτελείται από άτομα προερχόμενα από τον ιατρικό κλάδο, όπως θεώρησε το ΓΕΕΑ χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα.
- 48 Όσον αφορά τη σημασία του λεκτικού σημείου TELEPHARMACY SOLUTIONS στην αγγλική γλώσσα, πρέπει να θεωρηθεί, όπως εξάλλου δέχεται και η προσφεύγουσα, ότι το στοιχείο «pharmacy» μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο για να προσδιορίσει τον προορισμό των προϊόντων που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισης, ενώ το στοιχείο «tele» μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πρόθεμα σημαίνον «εξ αποστάσεως». Κατά συνέπεια, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο όρος «telepharmacy» αφορά την εξ αποστάσεως διανομή φαρμάκων.
- 49 Συναφώς, δεν έχει σημασία το αν το στοιχείο «telepharmacy» αποτελεί ή όχι νεολογισμό. Συγκεκριμένα, όπως έχει διαπιστώσει το Δικαστήριο, ένα σήμα, αποτελούμενο από νεολογισμό τον οποίο συνθέτουν λεκτικά στοιχεία έκαστο των οποίων είναι περιγραφικό χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, είναι και το ίδιο περιγραφικό των εν λόγω χαρακτηριστικών γνωρισμάτων, εκτός αν υφίσταται αντιληπτή διαφορά μεταξύ του νεολογισμού και του απλού αθροίσματος των στοιχείων που τον αποτελούν, πράγμα που προϋποθέτει ότι, λόγω του ασυνήθους χαρακτήρα του συνδυασμού σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες, ο νεολογισμός δημιουργεί μια εντύπωση επαρκώς απομακρυσμένη από αυτή που παράγει η απλή ένωση των ενδείξεων που προσφέρουν τα στοιχεία που το αποτελούν, οπότε ο συνδυασμός κατ'εξουσιοδότηση του αθροίσματος των εν λόγω στοιχείων (βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά τις πανομοιότυπες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 89/104, απόφαση Campina Melkunie, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 43).
- 50 Εν προκειμένω, ο απλός συνδυασμός των λεκτικών στοιχείων «tele» και «pharmacy», έκαστο των οποίων είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, παραμένει και ο ίδιος περιγραφικός των εν λόγω χαρακτηριστικών. Συγκεκριμένα, το γεγονός και μόνον της συνδέσεως τέτοιων στοιχείων χωρίς να επέρχεται κάποια ασυνήθης τροποποίηση, ιδίως συντακτικής ή σημασιολογικής φύσεως, μπορεί να παραγάγει μόνο σήμα αποτελούμενο αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των εν λόγω προϊόντων.

- 51 Όσον αφορά τον όρο «solutions», αυτός αφορά, μεταξύ άλλων, τις πράξεις που αποσκοπούν στην επίλυση προβλήματος θεωρητικής ή πρακτικής φύσεως. Έτσι, θεωρούμενοι συνολικά, οι όροι «telepharmacy» και «solutions» πρέπει να θεωρηθούν περιγραφικοί του προορισμού των προϊόντων που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισης και, επομένως, ότι προσδιορίζουν ένα ουσιώδες χαρακτηριστικό γνώρισμα των προϊόντων αυτών.
- 52 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί, όπως έπραξε το ΓΕΕΑ, ότι το λεκτικό σημείο TELEPHARMACY SOLUTIONS, θεωρούμενο στο σύνολό του, πληροφορεί απλώς το ενδιαφερόμενο κοινό, το οποίο αποτελείται από αγγλόφωνα άτομα προερχόμενα από τον ιατρικό κλάδο, ότι η προσφεύγουσα, παρέχοντας τα προϊόντα που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισης, προσφέρει έναν εξοπλισμό που χρησιμεύει στη διανομή εξ αποστάσεως φαρμακευτικών προϊόντων.
- 53 Επομένως, το λεκτικό σημείο TELEPHARMACY SOLUTIONS μπορεί να χρησιμεύσει, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, για τον προσδιορισμό ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού γνωρίσματος των προϊόντων που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισης.
- 54 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν διέθετε καμία απόδειξη προς στήριξη της διαπιστώσεώς του ότι η καταχώριση του σήματος έπρεπε να απορριφθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αρκεί να διαπιστωθεί ότι η δυνατότητα ενός σημείου να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα πρέπει να εκτιμάται μόνο βάσει της σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως όπως αυτή ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή. Επομένως, όπως ορθώς υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, αρκεί το τμήμα προσφυγών να εφάρμοσε το κριτήριο του περιγραφικού χαρακτήρα, όπως το ερμηνεύει η νομολογία, για να λάβει την απόφασή του, χωρίς να χρειάζεται να δικαιολογηθεί με την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων.

- 55 Τέλος, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, αρκεί να ισχύει ένας από τους απαριθμούμενους λόγους απαραδέκτου ώστε το σημείο να μην μπορεί να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα [απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 29, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2000, T-19/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (COMPANYLINE), Συλλογή 2000, σ. II-1, σκέψη 30]. Επομένως, δεν χρειάζεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αντλούνται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 56 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 57 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου TELEPHARMACY, η οποία είναι στο στάδιο του χειρισμού, αφενός, κατατέθηκε την ίδια ημέρα με την αίτηση καταχωρίσεως του σημείου TELEPHARMACY SOLUTIONS και, αφετέρου, αφορά, κατόπιν του περιορισμού που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τον ίδιο κατάλογο προϊόντων. Τονίζει ότι, μετά την τροποποίηση του καταλόγου των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία είχε ζητηθεί η καταχώριση του σήματος TELEPHARMACY, ο εξεταστής απέσυρε τις αντιρρήσεις του που αντλούνταν από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94. Επιπλέον, η αίτηση καταχωρίσεως του σημείου TELEPHARMACY είχε ήδη δημοσιευθεί στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων*

στις 27 Αυγούστου 2001. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το σημείο TELEPHARMACY SOLUTIONS έπρεπε να θεωρηθεί ότι έχει μάλλον περισσότερο έντονο παρά λιγότερο έντονο διακριτικό χαρακτήρα απ' ό,τι το σημείο TELEPHARMACY. Θα ήταν παράλογο και αντίθετο προς την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης να απορριφθεί η καταχώριση του πρώτου σημείου και να γίνει δεκτή η καταχώριση του δεύτερου.

- 58 Το ΓΕΕΑ τονίζει ότι το λεκτικό σημείο TELEPHARMACY δεν έχει ακόμη καταχωριστεί, δεδομένου ότι εκκρεμεί διαδικασία ανακοπήs. Επιπλέον, ενόσω ένα σήμα δεν έχει καταχωριστεί, το ΓΕΕΑ εξακολουθεί να έχει τη δυνατότητα να επανεξετάσει ένα σήμα ex officio αν υφίστανται απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου της καταχωρίσεως του σήματος αυτού, προκειμένου να διορθώσει σφάλματα. Εν πάση περιπτώσει, ένας διάδικος δεν μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού απόφαση στηριζόμενη σε πλάνη περί το δίκαιο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 59 Όσον αφορά τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, αρκεί να διαπιστωθεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων και όπως δέχθηκε και το ΓΕΕΑ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η απόφαση του εξεταστή να μη διατυπώσει αντιρρήσεις κατά της καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου TELEPHARMACY είναι εσφαλμένη. Εφόσον όμως το ΓΕΕΑ, δεχόμενο με απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο συγκεκριμένης υποθέσεως τη δυνατότητα καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, πλανήθηκε περί το δίκαιο, της αποφάσεως αυτής δεν μπορεί να γίνει επωφελώς επίκληση προς στήριξη μιας αιτήσεως ακυρώσεως μεταγενέστερης αποφάσεως περιέχουσας αντίθετη απόφαση σε παρόμοια υπόθεση. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως πρέπει να συμβιβάζεται με την τήρηση της αρχής της νομιμότητας, σύμφωνα με την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος τρίτου (βλ., υπό αυτή την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Οκτωβρίου 1984, 188/83, Witte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 3465, σκέψη 15, και της 4ης Ιουλίου 1985, 134/84, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1985, σ. 2225, σκέψη 14).

- 60 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η δημοσίευση μιας αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος δεν εγγυάται την καταχώριση του εν λόγω σήματος. Συγκεκριμένα, από το άρθρο 40, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, μετά τη δημοσίευσή της, εξακολουθεί να μπορεί να απορριφθεί σύμφωνα με τα άρθρα 37 και 38 του ίδιου κανονισμού. Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 38 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει την εξέταση των απόλυτων λόγων απαραδέκτου. Επιπλέον, η αίτηση καταχωρίσεως σήματος μπορεί επίσης να απορριφθεί κατόπιν, μεταξύ άλλων, των παρατηρήσεων των τρίτων, σύμφωνα με το άρθρο 41 του κανονισμού 40/94, που προβλέπει ότι, «μετά τη δημοσίευση της αίτησης κοινοτικού σήματος, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και οι οργανώσεις κατασκευαστών, παραγωγών, παρεχόντων υπηρεσιών, εμπόρων ή καταναλωτών, μπορούν να υποβάλουν στο [ΓΕΕΑ] γραπτές παρατηρήσεις, εξηγώντας το λόγο για τον οποίο το σήμα δεν θα πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώριση, αυτεπαγγέλτως, δυνάμει ιδίως του άρθρου 7», ή κατόπιν ανακοπής, ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού αυτού.
- 61 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν είναι βάσιμος.
- 62 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 63 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Legal

Tiili

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Ιουλίου 2004.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

H. Legal